

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/181/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3711211286
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3711211286.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a JUDr. Viery Škultétyovej v právnej veci navrhovateľa Z., U. X, A., IČO XX XXX XXX, právne zastúpeného C., W. X, A., IČO XX XXX XXX proti odporcovi V. M., naposledy bytom M. XXX/X, W., t.č. na neznámom mieste, zastúpeného V. F., tajomníčkou Okresného súdu v Trenčíne, o zaplatenie 775,43 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 13. marca 2012, č.k. 4C/20/2012-49, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa o zaplatenie 775,43 Eur s prísl. zamietol s odôvodnením, že navrhovateľ neuniesol dôkazné bremeno a do vynesenia rozhodnutia nepreukázal existenciu svojej pohľadávky voči odporcovi ani čo do dôvodu, ani čo do výšky. Uviedol, že dňa 04.03.2005 uzavrela M., so sídlom V. N. X, A., IČO XX XXX XXX s odporcom Zmluvu o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb konta VUBasic. V zmysle ust. § 708 a § 269 Občianskeho zákonníka banka zriadila a viedla pre odporcu účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX v mene SKK. Súčasťou zmluvy bola aj dohoda o povolenom prečerpaní na účte, ktoré bude „automaticky nastavené po splnení kritérií stanovených bankou“. Banka vydala odporcovi platobnú kartu Maestro. Súčasťou Zmluvy, podľa Záverečných ustanovení zmluvy, pod písm. a) sú aj Všeobecné obchodné podmienky M. pre depozitné produkty. Podľa druhej vety ustanovenia majiteľ účtu podpisom zmluvy vyhlasuje, že je s týmito podmienkami oboznámený. Dňa 08.12.2006 uzavrela banka - M. s navrhovateľom zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej postúpila na navrhovateľa aj pohľadávku voči odporcovi. Ku dňu postúpenia mala táto pohľadávka existovať vo výške 23.360,54 Sk, t. j. 775,42 Eur, čo banka preukázala výpisom zo svojej účtovnej knihy, ktorý výpis bol súčasťou zmluvy o postúpení pohľadávok. Z výpisu z účtovných kníh peňažného ústavu M. zo dňa 16.10.2006 (omylom uvedené 16.6.2000) vyplýva, že k tomuto dňu predstavovala pohľadávka právneho predchodcu navrhovateľa sumu vo výške 23.360,54 Sk, z čoho bola suma 21.227,61 Sk istina a suma 2.132,93 Sk predstavovala akumulovaný úrok. Ďalej z výpisu vyplýva, že (pravdepodobne banka) dňa 21.11.2005 zrušila limit a dňa 30.01.2006 vypovedala zmluvu. Podaním zo dňa 06.07.2011 vyzval navrhovateľ odporcu na uhradenie dlžnej sumy 1.288,17 Eur, z ktorej sumy predstavovala suma 704,63 Eur neuhradený úver, suma 419,11 Eur zákonný úrok a suma 164,43 Eur riadny úrok. Súd prvého stupňa konštatoval, že navrhovateľ v podanom návrhu odvodzoval svoj nárok od uzavretej zmluvy k úverovému účtu, na základe ktorej sa mal dostať odporca do omeškania s jednotlivými splátkami, resp. sa dostal do nepovoleného prečerpania prostriedkov na účte, pričom splátky úveru neuhradil riadne a včas navrhovateľ ho vyzval na uhradenie dlžnej sumy. Súd prvého

stupňa uzavrel, že navrhovateľ nepreukázal, že by jeho právny predchodca uzavrel s odporcom Zmluvu k úverovému účtu, a že takýto vzťah bol realizovaný. Navrhovateľ predložil riadne uzavretú Zmluvu o bežnom účte. Pokiaľ by sa aj odporca dostal do debetného zostatku na svojom účte, založenom právnym predchodcom navrhovateľa, o takejto skutočnosti nebol súdu predložený dôkaz a tieto skutočnosti nevyplývajú ani z predloženého výpisu z účtovných kníh právneho predchodcu navrhovateľa a na ich základe nie je možné vyhovieť podanému návrhu, ako žiadal navrhovateľ. V tomto smere poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ bol vyzvaný na predloženie listín a dôkazov preukazujúcich jeho tvrdenia, k čomu však nedošlo.

Z predložených listinných dôkazných prostriedkov, ktoré súd na pojednávaní oboznámil, nevyplýva, že by sa odporca dostal do omeškania s plnením právnemu predchodcovi navrhovateľa, a teda nie je zrejmé ani to, či pohľadávka, ktorá mala byť Zmluvou o postúpení pohľadávok postúpená, skutočne v čase postúpenia existovala. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 536 ods. 1, 2, § 708 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka a § 120 ods. 4 O.s.p. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď odporcovi, ktorý bol v konaní úspešný a patrila by mu náhrada trov konania, tieto nepriznal z dôvodu, že mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal zmeny napadnutého rozsudku a vyhovenia návrhu, resp. jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodil, že s odporcom preukázateľne navrhovateľ uzavrel zmluvu o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb konta (ďalej len zmluvu o bežnom účte), na základe ktorej odporcovi vydal debetnú platobnú kartu na vykonávanie bezhotovostných a hotovostných platobných operácií, k čomu navrhovateľ predložil potvrdenie o prevzatí platobnej karty a PIN kódu k platobnej karte. Zároveň sa zmluvné strany dohodli na maximálnom dennom limite vo výške 15.000,- Sk. Nakoľko odporca využil povolené prečerpanie na účte, avšak splátky úveru nehradil riadne a včas ku dňu postúpenia pohľadávky z postupcu (M.) na navrhovateľa, vyčíslil postupca dlžnú sumu vo výške 775,43 Eur, ktorá pozostáva z istiny 704,63 Eur a riadneho úroku 70,80 Eur. K preukázaniu dlžnej sumy predložil výpis z bankovej knihy s názvom vyčíslenie pohľadávky z úveru. Uviedol, že podľa § 172 ods. 1 O.s.p., účinného dňom 31.08.2003, bolo možné vydať platobný rozkaz, ktorý priznával právo na zaplatenie peňažnej sumy, ktorá sa opiera o výpis z kníh tuzemského peňažného ústavu. Úmyslom zákonodarcu po novele, ktorou bolo toto ustanovenie vypustené, bolo predísť prípadnému zvýhodňovaniu peňažných ústavov v pozícii veriteľov a nie znížiť výpovednú a dôkaznú hodnotu tohto dokladu. Zároveň poukázal na skutočnosť, že odporca výšku dlžnej sumy nijakým spôsobom nerozporoval. Taktiež súd navrhovateľa nevyzval na bližšie preukázanie dlžnej sumy, preto sa domnieval, že predložený výpis z bankového systému je pre súd dostatočným spôsobom na preukázanie výšky dlžnej sumy a na základe toho navrhovateľ súhlasil s rozhodnutím veci v zmysle § 115a O.s.p. Zastával názor, že súd prvého stupňa mohol využiť postup v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní navrhovateľom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z daného titulu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje. Na doplnenie správnosti dôvodov odvolací súd dodáva.

Občianske súdne konanie je ovládané prejednacou zásadou, v dôsledku ktorej povinnosť tvrdiť skutočnosti a navrhovať na ich preukázanie dôkazy, je zásadne vecou účastníkov konania. Povinnosť označiť dôkazy v zmysle ust. § 120 ods. 1 O.s.p. sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sú uvedené v návrhu a vo vyjadreniach odporcu. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení, než je účastník, ktorý nesplnil, alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia sú účastníci v prvom rade sami povinní prispieť k čo možno najúplnejšiemu objasneniu skutkového stavu veci. Ak niektorý z účastníkov nevie preukázať

svoje tvrdenia, môže súd rozhodnúť iba na základe ostatných vykonaných dôkazov, alebo prípadne, ak niektorý účastník svoje tvrdenia nepreukáže, súd mu neprizná právo, ktoré by mu priznať mohol v prípade, ak by tento účastník svoje tvrdenia hodnoverným spôsobom preukázal.

Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, tak ako to konštatuje aj súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia, že účastníci konania boli v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. poučení o tom, že sú povinní predložiť súdu, alebo označiť všetky dôkazy a skutočnosti, ktoré súvisia s vecou samotnou, najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, nakoľko na dôkazy predložené a označené neskôr súd neprihliadne. Boli vyzvaní za tým účelom predložiť a označiť listiny, ktoré sa k veci vzťahujú a nie sú dosiaľ v prvopise na súde, aby ešte pred pojednávaním podali potrebné návrhy na dokazovanie tak, aby súd mohol zadovážiť listiny a predmet ohliadky, ktoré má účastník alebo tretia osoba, alebo ktoré sú uložené na inom súde alebo orgáne; rovnako, aby navrhli predvolanie svedkov, ktorých žiadajú na pojednávaní vypočuť.

Navrhovateľ svoj návrh odvodzoval od „Zmluvy k úverovému účtu“. S podaným návrhom predložil súdu prvého stupňa Zmluvu o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb konta VU Basic uzavretú medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom, všeobecné obchodné podmienky, výpis z účtu kníh, zmluvu o postúpení pohľadávky a pokus o zmier. Žiadne iné dôkazy, ani tie, na ktoré okrem iného poukazuje v podanom odvolaní (potvrdenie o prevzatí platobnej karty a PIN kódu k platobnej karte), súdu prvého stupňa nepredložil.

Súd prvého stupňa rozhodol vo veci samej na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov konania, za splnenia podmienok § 101 ods. 2 O.s.p. Navrhovateľ sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil, navrhol, aby súd prvého stupňa rozhodol o návrhu na základe predložených dôkazov, bez účasti sporných strán.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol správne, vychádzal výlučne z dôkazov navrhnutých navrhovateľom, ktorý neuniesol dôkazné bremeno, a preto správne jeho návrh ako nedôvodný zamietol.

Záverom odvolací súd konštatuje, že sa nezaoberal všetkými námietkami odvolateľa obsiahnutými v jeho odvolaní, keď odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá a nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Uvedený záver vyplýva z jednoznačne ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky i Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko odporca nepodal návrh na ich priznanie a navyše mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.